

Ở Đây Sương Khói Chiều Hay Sáng

Tôi chưa nghe ai nói / với người mình Quý Yêu: "Anh đi cho tới chiều, anh thưa với em nhé!".

Vô Thường thành...Thường Lệ / khi người ta bên nhau? Chồng không khen cái màu / áo người thương đẹp quá!".

Vợ không nói gì cả...dù biết chồng tới khuya / có thể thì sẽ về...có thể đi-biệt-tích!

Ôi cõi đời tối mịch nên gọi là Trần Gian!
Biết bao người lang thang...trên cõi đời bát ngát!

Tôi vẫn thích bài Hát / Tình Xa...ai ngậm ngùi. "Nước chảy và huê trôi", thơ Tản Đà ngào nghẹn!

Nhiều người đi-không-đến / đến nơi mình ước mơ!
Do đó...Đời Còn Thơ để cho tôi gõ máy...

Mỗi con chữ bay nhảy, mỗi ý nghĩ tuôn ra, mỗi mỗi những đóa hoa / vì ai mà sáng nở!

Em ơi em muôn thuở Anh Yêu Em Yêu Em! Nếu anh có nói thêm: Em Yêu Anh Yêu Anh!

Những con chữ long lanh, những con đường uốn khúc...Em mãi là Tổ Quốc mà anh đã phụng thờ!

*

Mỗi ngày tôi làm thơ
vì người tôi yêu quý!
Tôi dặn mình cúi lậy:
Tổ-Quốc-Em-Tình-Yêu!

*Ở đây sương khói chiều hay sáng
Nhân ảnh là em: ánh mặt trời!*

Trần Trung Tá